

Izhaja vsako sredo
in petek zjutraj.

Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »

Za inozemstvo celo
leto lir 40.

Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.

Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 40

V Gorici, v petek 20. maja 1927

Leto X.

Nefrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaja
konsorcij »Gor. Stra-
ža«. — Tisk Katoliška
tiskarna v Gorici, Ri-
va Piazzetta št. 18.

Uprava in uredništvo:
ulica Mameli šte. 5.
(prej Scuole).
Telef. int. šte. 308.

Zlo.

Slavnostni dnevi, ki jih je preživela te dni naša dežela z obiskom visokošolcev iz vseh italijanskih vseučilišč, so minuli. Ko to pišemo, se poslavljajo zadnje skupine, ki se veselo razigrane vračajo v svoje domove. Kakor smo rekli v svojih pozdravnih besedah, upamo, da so se zletniki dobro počutili v naši pokrajini in da odhajajo z dobrimi utisi. Prav iskreno želimo, da bi ohranili naše ljudstvo, kolikor so pač prišli z njim v stike, v najboljšem spominu in po svojih močeh pomagali graditi na odkritosrčnem sporazumu med obema narodoma ob državni meji. O poteku slavnosti poročamo na drugem mestu. Tu naj samo zapišemo kratko, da žal gostje o moralni vrednosti goriškega ženstva niso dobili lepe slike. Za danes naj zadostuje ta ugotovitev. O obtožbah in obsodbah, ki smo jih slišali v tem oziru od najrazličnejših strani, bomo pri priliki še spregovorili. Naj povemo samo, da so take, da kar strmimo. Danes hočemo spregovoriti o par vzrokih, ki nujno peljejo do takih razmer.

Brezdvomno je eden glavnih krivcev npravstvene skvarjenosti naše mladine — kino. Kaj nudi ta najmodernejši način »zabave in kratkočasja« ne bomo podrobneje opisovali. Poglejte le slike, ki vabljivo vlečejo pred raznimi kinogledišči nedoraslo mladež v svoje temne prostore in že lahko razumete vse! Čudimo se le, da starši in drugi odgovorni varuhi mladine

ne uvidijo porazne npravne škode, ki jo trpi radovedna in k vsemu slabemu nagnjena nezrela otročad ter s strogo prepovedjo ne preprečijo tega skvarjenja. Zavedajmo se vendar, da moralno nezdrava mladina ne bo nikdar tvorila hrbtnice naše bodočnosti. Razpasena užitkaželjnost in sladostrastnost odraslih je pri tem žalostnem poglavju seveda glavna opora brezglavega naraščaja.

Razni ilustrirani listi, ki so navadno polni vprav nesramnih slik, so pri tem vničevanju splošne moralne zavesti druga pogubna zmeta. Vrzite samo mimogrede pogled v te liste, opazujte, v kakih množinah jih kupuje vse mlado in nič se ne morete zavzeti, če vidite, kako izginja vsak čut za dostojnost in sramežljivost. Saj zasledujejo dotični listi (imen nočemo navajati) očitno samo namen, z razgaljevanjem teles in priobčevanjem najbolj dvomljivih slik množiti krog naročnikov in delati dobiček.

Če h koncu še pripomnimo, da se pri raznih prireditvah, ki naj bi služile v splošne dobrodelne namene, skuša vzbujati dopadenje občinstva z raznimi nedostojnimi plesi, pri katerih nastopajo mladostne deklice zelo skromno oblečene, potem se ne smemo čuditi nad pritožbami, ki smo jih zapisali v začetnih vrstah.

Naj za danes zadostuje! Samo zdravo in npravno čvrsto ljudstvo je vredno in sposobno življenja. Zato naj se vsak zavé, da je ohranitev sveže in neskvarjene mladosti pogoj našega obstanka.

Kaj se godi po svetu?

Zdi se, da so se države na zapadu spet lotile nove partije šaha. Šahovnica je to pot v Londonu. Igro vodi Anglija, udeležujejo se je pa tudi Francozi in Rusi. Slednjim je London že vnaprej napovedal šah mat. Tudi soditi se da, da je ta napoved malce preuranjena kljub temu, da hočejo v Londonu imeti pomagače celo iz Pariza.

Napovedani obisk.

Kdor lista po zgodovini odnosov med sosedom na obeh straneh Kanala, bo večkrat naletel na strani, ki popisujejo slabo razmerje med obema državama. Če na kratko omenimo skrite vzroke sovražnih pogledov, je treba seči globoko nazaj v preteklost. V 14. in 15. stoletju se je bila vnela na francoski zemlji silovita stoletna borba med Francozi in Angleži. Angleški kralji so namreč na temelju krvnih zvez zahtevali velik del ozemlja na francoskem zase. Francoz pa seveda ni hotel niti pedi zemlje prepustiti tujcu. Sovraštvo na Angleže je bilo po celi Franciji smrtno. Angleška povodenj je zalila Francijo že skoraj do Loire, tedaj se je dvignila navdahnjena po božji milosti Devica Orleanska, ki je rešila kralja in dom, čeprav je zato žrtvovala svoje mlado življenje. Odsihdob je Francoz stalno videl v Angležu svojega nasprotnika. John Bull onkraj Kanala je pa vračal milo za drago. Preko Napoleonove dobe do najnovjših časov, ko so se kolonije delile, je angleška diplomacija spretno potiskala Francoze v kot. Kljub navideznemu prijateljstvu

se v Parizu dobro zavedajo, da žene Angleže nujna politična sila preko Rokavskega preliva. Geopolitično pravilo uči, da si je sleherna otočna država skušala osvojiti nasprotno kopno, da se je zavarovala. Stara Grčija si je podjarmila otoke in maloazijsko obal, Japonska stoji že trdno na Koreji, Španija neče pustiti Tangerja in tako je nujno stremljenje angleške politike po normandijskih bregovih. To je pa tudi razumljivo, če pomislimo, da francoska artilerija zlahka nameri svoje dalekosežne topove iz Calaisa na London. Kljub tem nujnim razlogom, ki razdvajajo Anglijo in Francijo, se je igra tako zasuknila, da se obe iščeta.

Že pred dobrim letom so listi poročali, da bo predsednik francoske republike Doumergue obiskal angleškega kralja in London. Odkod ta nenadna prijaznost? Evo razloga: v Rapallu so Nemci in Rusi sklenili dogovor o medsebojni nevtralnosti. Na nemško-rusko potezo je bilo treba odgovoriti z angleško-francosko. Taka je visoka politika; včasih je treba tudi med nevšečnimi ljudmi poiskati zaveznikov. Toda da prišlo je spet nekaj vmes, da je moral napovedani obisk izostati. Francoska vlada je imela dosti opravka v Maroku in s svojo slabo valuto, Anglež pa s svojimi rudarji. Čas za obiske potemtakem ni bil baš ugoden. Zato so obisk v Londonu naznanili za letošnji maj.

V Londonu.

V pondeljek je prišel v London Doumergue spremljan od svojega

zunanjega ministra Brianda. Ta okoliščina je dala povod ugibanju, da francoski poset pri Angležih ni zgolj vljudnost, marveč velikega političnega pomena. Chamberlain in Briand se bosta gotovo domenila o važnih političnih nastopih, ki jih bosta podvzeli Francija in Anglija kot »entente cordiale«. Anglija in Francija se bosta približali v marsikaterem političnem vprašanju, ki ju je do zdaj ločilo. Posebno glede politike na evropskem vzhodu bo Anglija šla najbrže s Francijo, zato bo pa slednja podpirala Anglijo v kitajskem in celo v ruskem vprašanju.

Ta ugibanja smatra za pravilna celo politični uvodničar »Corriere della Sera«, ki piše svoje resne in precej nepristranske članke pod značko (a. v.). Sicer pravi, da so Francozi izigrali Angleže po svetovni vojni, ko so ti imeli Carigrad že skoraj v svojih rokah, a nova zveza bo dosti doprinesla k evropskemu miru in se mora zato Italija te zveze le veseliti.

Francoskega predsednika so sprejeli s kraljevskimi častmi. Njegovo jahto so spremljale do pol pota med Doverjem in Calaisom francoske bojne ladje, v zraku so jo pa obkrožali številni aeroplani. Nasproti je prišla angleška mornarica, ki je privedla predsednikovo ladjo »Invicta« v angleško pristanišče. Vsi angleški dnevnikarji so posvetili dolge članke predsednikovemu prihodu. Ko je zavozil vlak v londonški Viktorijin kolodvor je godba udarila marseljezo in sam angleški kralj je pozdravil predstavnika francoske republike v prav srčnem tonu. Po pozdravih so šli v kraljevo Buckinghamsko palačo, kjer je čakala kraljica in sijajen obed. Pri obedu je najprej nazdravil angleški kralj Jurij svojemu gostu in zblizanju med francoskim in angleškim narodom. Enako navdušeno je odzdravil tudi Doumergue.

Po teh in drugih slovesnostih — predsednik in zunanji minister francoske republike sta bila proglašena za častna doktorja staroslavne oxfordске univerze — sta se umaknila Chamberlain in Briand na posvet. Ko sta končala razgovor, je bilo izdano uradno poročilo, kjer se bere, da sta oba vodilna moža Anglije in Francije našla podlago za politično sodelovanje obeh velisil. Kdo je na boljšem? Aristide Briand ali Austen Chamberlain? Malce odgovora dobimo iz zadeve, ki se je pretekli teden odigrala v Londonu in ki jo zovejo

preiskava v »Arcosu«.

V Londonu ima sovjetska Rusija poleg svojega diplomatskega zastopstva tudi trgovsko zastopstvo, ki pa je pravzaprav trgovska družba znana pod imenom »Arcos«. Ta družba uživa neke vrste diplomatske zaščite in posreduje živahne trgovske stike med obema državama. Trgovski posli, ki gredo skozi roke »Arcosa«, znašajo letno do 900 milijonov mark.

Naenkrat je prišlo v angleško notranje ministrstvo, da se skrivajo v tajnih »Arcosovih« shrambah važni dokumenti, ki so jih odnesli ruski vohuni iz angleških ministrstev. Obenem je tudi trdilo vohunsko poročilo, da je v »Arcosu« centrala vohunske službe, ki ima za nalogo organizirati protišpijonažo proti Scotland Yardu, sedežu lon-

donskega vohunskega urada. Angleški konservativni listi tudi pišejo, da se je na ruskem trgovinskem poslanstvu skuhal zadnji veliki premošgarski štrajk. Na vse te vesti je ukazalo angleško notranje ministrstvo policiji, naj vdere v »Arcosovo« poslopje in naj vse preišče. Vlomili so s posebnimi aparati tudi v tajne shrambe in odeljali na policijo cele skladownice papirjev.

Ta čin je imel v Moskvi velik odmev. Velikanske ljudske demonstracije so zahtevale, naj se pretržejo vsi stiki z Anglijo, ki sama ruši veze z Rusijo. Vladni krogi v Moskvi in uradno glasilo »Izvestija« pa pišejo, da hoče Anglija vplivati na ženevsko gospodarsko konferenco, da ne bi sprejela ruske sodelovanja. »Izvestija« pa pristavljajo, da Rusija ne bo šla v angleško pest, marveč bo ohranila kljub angleškemu izzivanju mirno kri. Angleška delavska stranka tudi dolži konservativce, da sami žele spora z Rusijo in ogrožajo evropski mir. Nekaj se bo torej iz te preiskave pri »Arcosu« skuhalo. Predno bi kaj zavrelo, iščejo v Londonu prijateljstva s Francozi. Križanje rusko-angleških interesov zlasti v Aziji, smo že parkrat očitali; zato si hoče Anglež v Evropi kriti hrbet in vabi v posete. Toda kljub novemu prijateljstvu, ki bo pač imele morda za Evropo ugodne posledice, pa igra svetovni angleški imperializem nevarno igro.

Okno v svet.

Ne mara kraljevske krone.

Pred dnevi se je bralo, da kani albanski predsednik Ahmed beg Zogu vzeti kraljevsko krono na svojo glavo. Toda list »Giornale d'Italia«, ki se ume na albanske zadeve, pravi, da ni prav čisto nič to res.

Zakon o varstvu republike.

V berlinskem parlamentu so podaljšali zakon o varstvu republike za dve nadaljni leti. Zakon vsebuje določbe, po katerih je vsak obdolžen veleizdaje kdor hoče strmo glaviti republikansko vladavino. Najbolj zanimivo pri sprejemu te zakonske določbe je bilo to, da je kot prvi glasoval zanjo voditelj nemških nacionalcev grof Westarp. Zato so mu socialni demokratje očitali neiskrenost. Del nacionalistov, ki so načeloma za monarhijo, je pa ostal možat in so glasovali proti.

Wranglova protirevolucija.

Znani general Wrangel, ki je skušal v Rusiji organizirati protirevolucijo, je podal madžarskemu poslancu Huszarju zanimive izjave o vzrokih svojih porazov. Wrangel trdi, da so njegovo podvzetje najprej podpirali Francozi in Angleži. Ko je že skoraj cilj dosegel, so ga pustili na cedilu.

Borba za prapor.

V južni Afriki bodo Angleži spet imeli opravka. Vnel se je spor med njimi in potomci Burov, ki so bili nekoč neodvisni, zastran barv na zastavi južnoafriške Unije. Buri zahtevajo svoje narodne barve, Angleži pa silijo svoje. Podoben spor, ki je dovedel do ostrih političnih nasprotstev, so imeli v Nemčiji pred dobrim letom.

Povest o jari kači...

Vprašanja razorožitve na morju smo menda že tako vajeni ko brez krajne povesti o jari kači. Vedno

DNEVNE VESTI.

Novi vozni red.

Na zadnji strani dobite danes kratek izvleček iz voznega reda od 15. maja t. l. dalje. V njem se nahajajo napram prejšnjemu malenkostne spremembe. Izrežite si ga.

Kraljeva pot.

Kralj se je mudil ta teden tri dni v Neaplju. Ljudstvo je priljubljeno nemu vladarju pripravilo prav pri srčen sprejem. Za enak sprejem se pripravljajo tudi v Trstu. Pripravite se že v polnem teku. Kraljevo jahto bo na potovanju spremljala polovica italijanskega vojnega brodogovja.

Goliardovski dnevi.

Od torika do četrtega zvečer je Gorica, to mirno mesto, ki iz svojih majhnih prepirkov sploh ne pogleda v svet, popolnoma spreminila svoje lice. Južni kolodvor je kar bruhal množice italijanskih univerzitetnih študentov v raznobarnih čepicah, znak njihove stroške. Že v torek zvečer je razsvetljeno in praznično okrašeno mesto zadobilo velikomestno lice. Trume študentov, ki so raje ko da bi spali na pripravljeni slami, hodile po mestu zlasti po razsvetljenem Korzu, so uganjale pravcate študentovske burke, ki jih mirni in resni goriški meščani ni baš vajeni. Petje, vriskanje, zastonska vožnja s tramvajem, mačje godbe po kositrnih posodah, ki so jih mladi fantje nosili za menažo, vse to je po ulicah razdostno odmevalo. Najbolj so kajpak prišla na svoj račun dekleta, ki tolikanj častilcev še niso naenkrat imela. Študentje, zlasti iz južne Italije, so se kar čudili, odkod toliko mladih deklet v poznih večernih urah na ulicah, med tem ko v italijanskih mestih ni te navade... No, pa so prešerni fantje kmalu to doumeli in zapeli svojo študentovsko »Gorica, mesto lepih deklet...« Sicer ne vemo komu v čast.

Višek slovesnosti je bil v sredo dopoldan z govorom glavnega tajnika Turatija na Travniku. Navduševal je mlade fante, precej tisoč po številu, in jih spominjal na junastvo mrtvih, ki spe po gričih krog Gorice. Po govoru je bil sprejeto pred glavnim tajnikom. Popoldne so se fantje razdelili na skupine in si ogledovali razna bojišča, del jih je pa šel v Ajbo, kjer so slovesno odkrili spomenik Robertu Luhu.

Maurice Leblanc:

Skrivnostno oko.

(Doživljaji Arsena Lupina.)

»No, kakor Bog hoče,« jamra, »oziroma bolj še, kakor ti hočeš. Kakšno vlogo bom pa morala igrati?«

»Najprej mi daj strehe čez noč. Saj si bila moja dovilja, torej me lahko kar v svojo sobo skriješ. Bom kar v naslanjaču zadremal.«

»Kaj še?«

»Preskrbi za ta čas s hrano. Ti mi boš pomagala pri nočnem preiskovanju, da bom našel dragoceni predmet, o katerem sem ti že pravil.«

»Kakšen?«

»Stekleni zamašek.«

»Zamašek! Čudna reč. In če ti stega nemarnega zamaška ne najdemo?«

Lupin jo prime nežno za roko in ji reče z resnim glasom:

»Če ga ne najdeva, potem bo Gilbert, mali Gilbert, ki ga imaš tako rada, položil glavo pod sekuro in Vaucheray prav tako.«

znova se prične, konča pa ne nikoli. Ameriški predsednik Coolidge sklicuje v Ženevo novo konferenco. Italija bo nanjo odposlala le svoje »opazovalce«.

Proti večeru je mesto spet nudilo isto veselo, prešerno in objestno lice kot prejšnja noč. Glavni tajnik se je že v sredo zvečer odpeljal preko Gradiške v Rim. Študentje so se pa v četrtek začeli odpravljati proti domovom. Nekateri precej utrujeni in z veselimi spomini na »Gorico, mesto lepih deklet...« Sodijo, da se je zbralo v Gorici krog 10.000 študentov. To jim je omogočila vlada, ki je oskrbela za okroglo 30 lir vožnjo, hrano in prenočišče. Seveda je bilo vse bolj po vojaško, a mladina je vse z veseljem prenesla, da je le mogla na tako domoljubno romanje, ki se ga bo še dolgo spominjala.

Bedast napad.

Iz Št. Petra na Krasu prihajajo poročila, da se je spet izvršil napad na dva miličnika. Enega izmed njih je so neznanci nevarno pogodili. Zdravi se v tržaški bolnišnici. Oblastva so razpredla obširno preiskavo za storilce. 30 sumljivih oseb so že prijeli. Prav je, da zgrabijo pravega napadalca, da ne bo mirno in delavno ljudstvo v strahu.

Proti nedostojni modi.

Borba proti nedostojni ženski modi zavzema čim dalje določnejšo obliko. Znana tvrdka klobukov »Borsalino« v Aleksandriji je določila, da smejo prihajati ženske službenke na delo le v dolgih rokavih in krilih čez koleno.

Miss Gibson.

To je tista Angležinja, ki je streljala na Mussolinija. Baje je zmešana. Zato jo niso sodili, pač pa so jo poslali najprej v bolnišnico in poslej domov na Angleško.

Boj proti razbojnikom.

V južni Italiji je bilo še do zadnjih časov precej razpaseno tolovajstvo. Njih banda se je zvala »mafia«. Na Siciliji je pravo njih gnezdo. Oblastva so začela proti njim pravi lov. Polovili so že 228 razbojnikov, ki imajo precej težke zločine na vesti.

Konec spora.

Na konferenci v Jahimovu je zunanji minister Marinkovič povedal časnikarjem, da ga čaka v Zidanem mostu rimski poslanik Rakič. Njemu bo naročil, kako naj se spet ubero bolj uglasena pota med Rimom in Belgradom.

»Kaj bo z Vaucherayem mi je vse eno. Lump kot je. Toda Gilbert...«

»Si brala večerne liste? Stvar stoji slabo.«

O polnoči se je poslanec vrnil domov. Odslej naprej se je Lupin ravnal popolnoma po Daubrecqu. Čim je ta zapustil hišo, je začel on s preiskavo. Pri tem je natančno postopal. Vsak prostor je razdelil v oddelke, ki jih je do pičice preiskoval.

Viktorija mu je pomagala. Prav ničesar nista spustila. Noge pri mizah, naslanjala pri stolicah, špranje v parketu, okvirje, kipce, telefon, ure, električno napeljava. Tudi vse kretnje poslančeve sta natanko nadzorovala. Njegove poglede, knjige, iz katerih je bral, pisma, ki jih je pisal.

To je bilo prav lahko. Zdelo se je, da teče poslančev življenje po stalnem urniku. Nobena vrata niso bila zaprta. Ni sprejemal tudi obiskov. Nепrestano prihajanje in odhajanje policijskih uradnikov pod oknom je Viktorijo navdajalo

Vezuv bruha.

Ognjena gora Vezuv nad Neapljem zopet bruha. Meče blato in vroče kamenje do 100 metrov. Tudi zemlja se trese krog Vezuva.

Špartanski oče.

V Ferrari se je pred dnevi dogodil slučaj, ki spominja na krepost in poštenje starih Špartancev. Policijski kvestor je imel krasno hčerko, ki se je pustila zapeljati od lastnega svaka. Ko je nesrečni oče za to zvedel, je hčerko umoril. Potem je mirno šel v policijski urad in sam odredil lastno aretacijo. Moža, ki je zelo ugleden, vse mesto pomiluje.

Izgubljeni Nungesser.

Še sedaj ni nobenih poročil za izgubljenima francoskima letalcema Nungesserjem in Colijem. Postala sta kljub temu, da nista prišla do cilja francoska narodna junaka. Zadnja iskrica upanja, da ju še najdejo, ni popolnoma ugasnila. Zdaj ju iščejo krog Nove Fundlandije.

Pravica nad vse!

23. t. m. bo začela v Somboru v Vojvodini obravnava proti napadalcem na nemška poslance Krafta in Grassla ob času volitev l. 1925. Nemška poslanca zastopa Srb odvetnik, ki zahteva, da se napadalcem strogo po zakonu kaznujejo. Tako je prav, krivici naj sledi kazen brez ozira na politične struje.

Našim dopisnikom.

Velik vpliv in ugled si je »Goriška Straža« pridobila med našim ljudstvom. Goriški Slovenci jo ljubijo, ker proglašča zdrava, krščanska načela v javnem in zasebnem življenju. Njeno odločno, resno in stvarno borbo za narodne, kulturne in politične pravice Slovanov v Italiji brani in odobruje ljudstvo v sklenjenih vrstah. Zato uživa »Goriška Straža« tudi pri oblastvih velik ugled. Oblastva morajo pač priznati, da je naš list resen in stvaren in da smo tudi pri kritiki razmer, samo ta namen, da bi se nezdrave razmere ozdravile, da bi vsak nered v naši deželi izginil, kar bi pomenilo veliko korist za naše ljudstvo in dvignilo tudi ugled oblastev. Veliko zaslugo na tem imajo posebno tudi naši dobri in vztrajni dopisniki.

Naloga dopisnikov je zelo važna. Posebno v današnjih razmerah je delo naših dopisnikov zvezano z veliko odgovornostjo in trudom. Dopisniki opravljajo danes važno in težko javno službo.

Da pa ne izgube dopisi »Goriške Straže« na resnosti, pozivamo naše vrle dopisnike prav odločno, da strogo pazijo na resnicoljubnost v dopisih. Proč s slehernim pretiravanjem in z osebnostrmi! »Straža« ni list za vaše kvante in prepire. Dopisi imajo namen poročati novice v svet, ki so enako važne za Briceva ko za Vipavca, za Gorjana enako ko za Kraševca. Razmere v občini morajo verno odsevati iz poročila, obenem pa je treba važnost polagati posebno na gospodarsko stanje v občini ter povedati, kaj se je tam naredilo v zgled drugim.

Kjer se obravnava kaka kočljiva zadeva, mora biti vse z dokazi podprto, da ne pride v sramoto list in še bolj dopisnik sam. Na to je treba budno paziti osobito pri popisavanju razmer v občinski upravi, šoli itd.

H koncu še en opomin. Iz nekaterih krajev »Straža« dosti poročila. Od nekod pa sploh ni glasu. Ali res ni v celem kraju niti enega pesesa, ki bi, čeprav po domače, pa vendarle povedalo svetu, kaj se tam godi? Fantje, možje, zganite se! Poskusite svoje zmožnosti in spravite na papir kakšen dogodek iz vaše vasi ali občine! Boste videli, kako ljubo vam bo postalo to opravilo, če le enkrat začnete. Torej na delo za našo skupnost, za medsebojno spoznavanje in vzajemno podpiranje! Uspeh ne izostane!

Dijaški vestnik.

Sprejemni izpiti za I. razred srednjih šol.

Učenci, ki želijo prih. šolsko leto vstopiti v I. razred goriških srednjih šol (gimnazije, realke, učiteljske in triletne komplementarne šole, ki pripravljajo dijake za vstop na trgovsko in obrtno šolo), naj vložijo do 31. maja t. l. prošnjo s predpisanimi prilogami na ravnateljstvo šole, ki si jo izberejo.

Pogoji za sprejemni izpit so sledeči:

a) prosilec mora dokazati, da je že dovršil 10 let ali da jih bo dovršil v tekočem letu (krstni list.)

b) biti mora dobro pripravljen v italijanskem diktatu, pripovedovanju, analizi, slovnici in prostem spisu, v aritmetiki in geometriji, v kolikor je pač predpisano v učnem načrtu, v zemljepisju in zgodovini Italije ter nekoliko tudi v risanju.

c) ako ima prosilec ta dva glavna pogoja, t. j. dovolj let in zadostno pripravo, naj predloži prošnjo na kolkovanem papirju za 2 L. opremljeno s sledeči prilogami:

1. krstni list (pravilno kolkovan);
2. spričevalo o osebni istovetnosti s sliko, (Certificato di identità personale), ki ga izda županstvo;
3. zadnje šolsko spričevalo;
4. spričevalo o cepljenju koz;
5. spričevalo o bivališču starišev (Certificato di residenza dei genitori).

že pismo iz rok. Kuverta je bila brez naslova. Notri je pa bila še ena z naslovom. »Gospodu Arsenu Lupinu po Viktoriji.« »Oho,« zamrmra Lupin, »to pa že nevarno izgleda.«

V notranji kuverti je bil kos papirja in na njem je stalo z velikimi črkami: »Vse kar podvzamete je brez pomena in nevarno... nehajte s to igro.«

Viktorija je kar omedlela. Lupin je pa porudil tja do ušes. To ponižanje je občutil ko sablač, kateremu nasprotnik že v naprej napove »svoje« sunke. Rekel pa ni besede. Viktorija se zopet loti dela. On pa ostane celi dan v sobi ter razmišlja. Zvečer se ni vlegel k počitku. »Kaj mi pomaga tuhtanje,« si često ponavlja, »vedno trčim na uganko, ki se ne da z razmišljanjem rešiti. Le to je gotovo, da je med Daubrecquom, policijo in tretjo osebo, ki sem jaz, še nekdo peti, ki dela na svojo pest in ki vedno ve za moje karte. Dalje... Ah kaj! Zdaj hočem zaspati.«

Vendar je pa še dolgo trajalo, predno je mogel zaspati.

s strahom. Ni mogla drugega misliti kot, da ti uradniki njo lovijo. Vsakokrat ko je prišla s trga, je bila prav začudena, da je še niso zaprli.

Nekega dne pa je le prišla vsa prepadena s trga. Koš se ji je kar tresel v roki.

»No, kaj je, moja dobra Viktorija?« jo pobara Lupin, »saj si vsa zelena.«

»O, saj ni čudno,« stoče ona.

Morala se je usesti in bilo je treba precej truda, da je nekaj spravila iz sebe:

»Nekdo... nekdo me je na trgu ogovoril...«

»Oj, vranča! Kaj te je hotel odpeljati?«

»Ne... izročil mi je pismo.«

»In se še pritožuješ? Najbrž ti odkriva ljubezen.«

»Rekel je, naj izročim to pismo gospodu.«

»Kakšnemu gospodu?« vpraša Lupin.

»Dejal je: Gospodu, ki spi v vaši sobi.«

»Hm,« se začudi Lupin ves preplašen. »Daj ga sem,« reče in ji str-

tori), ki ga izstavi županstvo. To listino naj predložijo vsi prosilci, katerih stariši bivajo v goriški, istrski, reški in zaderski pokrajini ter v postojnskem okraju. Na podlagi te listine bodo oproščeni vseh šolskih pristojbin, torej tudi pristojbine za sprejemni izpit (60 L). Dijaki pa, katerih stariši bivajo v drugih pokrajinah (n. pr. v tržaški), morajo predložiti mesto spričevala o bivališču starišev potrdilo, da so plačali predpisano pristojbino za sprejemni izpit (60 L).

Vojne sirote in sinovi vojnih invalidov za vedno oproščeni vseh pristojbin ter vsakega kolokovanja prošenj in drugih listin; predložijo naj tozadevni dokument, ki ga dobijo na županstvu.

Sprejemni izpiti pričenejo letos že 17. junija in bodo trajali več dni.

Socialni vestnik.

Položaj idrijskega rudarja.

(Nadaljevanje.)

Delavec se sili k delu toliko časa, da je ozdravljenje nemogoče; vse to, ker za časa bolezni ne dobi skoro nič bolniške podpore. S skrbjo gleda delavec na svoje doraščajo sinove, katerim ne bo mogel preskrbeti kruha, sam pa jih tudi ne bo mogel vzdržati, saj se bliža zanj oni čas, ko bi se moral brez skrbi odpočiti od dela, dobil pa bo tako malenkostno pokojnino, da bo moral še sam drugje prijeti za delo. Sinovi brez dela, oni pa izčrpan starček. Za plačilo, ker je dal življenje, mora delati ali pa stradati. Ali ni dovolj vzroka, da klone glavo v brezupju? Tukajšnji delavec ni domišljav, na konkretnih razlogih temelji njegov up ali brezup. Dejstvo je, da je številno upokojencev.

Kaj je novega na deželi?

Sv. Lucija in okolica.

Moj zadnji dopis v 25. številu »G. S.« je zelo razburil nekatere. Ni treba, da sumite po nedolžnem. Vedite, da zna tudi kmečka roka napisati par vrstic. — Danes hočem omeniti nekaj o naših mlekarinah. Imamo dve mlekarini. Prva dela sir in maslo, druga pošilja mleko v Trst. Mlekarini slabo napreduje. Prva nima strokovno izobražene mlekarja in na mesec plačuje 120 lir najemnine. Dobite drugi prostor bolj poceni! Ko bi dejali na kup vsaki mesec one lire, bi si lahko sezidali lastno mlekarino. V drugi mlekarini je padla cena mleku na 80 stotink. Ubogi kmetje morajo skoraj zastoj prodati mleko. Na našem županstvu bi želeli, da bi bilo bolj prijazno in postrežljivo osebje. Prosimo g. občinskega načelnika, da to popravi in usliši našo prošnjo. — Naše ceste so podobne grapi, zlasti one, ki peljejo na Log, Kozmerice. — Žalostno so končali velik prazniki v neki tuk. vasi s pretepom zaradi neke podle ženske; ime za danes zamolčim, in konec je bil ta, da je presedel neki mladenci 4 dni po nedolžnem v zaporu na mesto, da bi zaprli ono žensko, ki dela prepri in zgago med tamošnjim ljudstvom.

Podsobotin.

(Zakasnelo.) Na oljčno soboto je bil za našo vas prav krasen in pomemben praznik. Dobili smo po enajstih letih spet nove zvonove, kar pet po številu. Tri za cerkev sv. Nikolaja, dva za podružnico. Ravno isti dan jih je blagoslovil prevzvišeni kneznadškof v nadškofiji. Kumovali so sledeči: Kuljak Peter, Pinter Frančiška, Forčič Albin, Bensa Jožefa, Redikon Kristina, Terčič Ivan, Drufovka Jožef in Čibič Jožef. Zjutraj so se napravile vse deklice v bela oblačila ter spremljale ob vozovih nove zvonove

ki nimajo kruha. Kako naj bi ga imeli pri poldrugsto lirah na mesec? Pogosto vidiš starca ko pomaga nakladati hlode na avtomobile, da si pridobi boro liro za kos kruha. In vendar jim po zakonu pritičejo večje pokojnine kot jih dobivajo sedaj. Za te razlike, ki bi jim prišle v dobro, so napravili že brez števila korakov, toda še do danes niso nič dosegli, kljub temu da so potekla že štiri leta. Vse to vidi aktivni delavec, zato ga je strah pred bodočnostjo.

Če greš po stanovanjih, boš marsikje našel po dvoje in tudi troje družin, stlačenih v malem stanovanju. Marsikje stanujejo ljudje v prostorih, ki so vlažni in v tleh. Ti prostori so se prej rabili za kleti in shrambe, v najboljšem slučaju za kako obrtno delavnico. Bili so časi ko ni bilo tako, zakaj smo že povedali. Plače delavcev komaj, komaj zadostujejo za živež in obleko, če bi kdo lahko boljše izhajal mora pomagati svojcem, ki trpe po manjkanju. Niti misliti ni na pravo ali povečanje starih hiš, kaj še le na zidavo novih. Samo oskrba strehe že dela velike skrbi in povzroča stiskanje pri najpotrebnejši hrani. Gradivo je silno drago. Rudnik namesto, da bi pomagal svojim ljudem, nastavlja celo višje cene, kakor privatniki.

Veliko se je govorilo že, in tudi pisalo, kakšne posledice imajo prenizke delavske plače, kakšne nasledke ima pomanjkanje potrebne hrane in pretirana izraba telesnih moči. Tudi o tem se je razpravljalo, če manjkajo zdravniške moči in če še tisti ne smejo zdraviti tako kakor sami spoznajo za pravilno. Še več pa se je razgovarjalo o posledicah slabih stanovanj in njih pomanjkanju. Zato ni potreba, da bi o tem še pisali.

ve v domačo vas. Lepo jih je bilo videti s palmami v rokah. Ob dveh so prišli v vas. Pod vasjo je čakala množica ljudi s slavalokom. Najprej je pozdravil predsednik društva v daljšem in pomenljivem govoru. Nato je sledila deklamacija. Potem je domači zbor zapel pesem »Zvonovom«. Potem se je razvila dolga procesija na župnikovo dvorišče. Z obrazov vseh udeležencev se je bralo veselje in navdušenje. Vsem, ki so sodelovali pri tej lepo uspeli in pomenljivi slovesnosti, naj dobri Bog povrne trud in požrtvovalnost. Hvala gre tudi g. kuratu Sedeju, ki je napravil mnogo cest in truda za zvonove, g. inž. Adamiju in cerkvenima ključarjema za trud. Občinstvo se zahvaljuje za krasne in prijetne zvonove tvrdki Lapanja v Trstu in g. Brešanu iz Podgore. Prvič so zapeli zvonovi na veliko soboto. V slovo so zapeli prvokrat nedolžnemu 2-letnemu fantičku. Tudi naš nadpastir jih je želel slišati na veliki torek, nakar so mu zazvonili zvonovi, in se je zelo razveselil.

Šturije.

Prejšnji teden smo imeli slovo in sprejem naših dušnih pastirjev. Kakor je bilo pristrčno slovo prejšnjega g. župnika od svojih župljanov in obratno, tako je bil tudi sprejem novega dušnega pastirja g. Srečka Gregorca iskren. Posebno slovesen sprejem je bil od strani g. občinskega načelnika z mnogimi odličnimi osebnostmi. Da bi se ta javna počastitev župnika tudi v bodoče kazala v podpiranju moralnega in gmotnega položaja cerkve in župnika, kakor je bilo od nekdanj v navadi, da sta se občina in cerkev vedno vzajemno podpirali! To je bila in je še vedno želja občinarjev — davkoplačevalcev.

Položaj naših kmetičev, (velikih kmetov sploh ni pri nas) je vedno

bolj težak, vinoreje je malo, najbolj so se do sedaj držali živinoreje, sedaj je tudi ta panoga oslabela; prvič radi naglega padanja cen živini, lani spomladi je n. pr. kupil nekdo tu v okolici sena v se nožeti za svojo kravico za 1700 lir. Letos o pustu, ko mu je pojedla seno, je prodal kravo za isto ceno. Druga težkoča je s plemenskimi bikami. Skočnina je v sedanjih razmerah mnogo previsoka, posebno pri živinoreji, daje vedno več jalovih krav. Tu naj bi merodajni faktorji uredili sporazumno z živinorejci to zadevo. Glede cen klavne živine kakor jo plačujejo naši mesarji, bi se mogoče uredila ta zadeva tako, da bi se organiziralo delavstvo in kmetje v združeni mesnici. To bi bilo v korist enim in drugim, samo duha skupnosti in požrtvovalnosti je treba, pa bi šlo. Razmišljajte o tem!

Medana.

Na Plešivem, tem za plese že po imenu zelo vabljivem kraju, smo zadnje nedelje plesali. Kljub pomanjkanju liric smo se dolgo vrteli in pridno zapravljali. Zaključili smo ples kakor takim prireditvam pritiče. Neki invalid se je sprl s svojim očetom in ga z nožem v usta težko ranil.

Čiginj.

Zadnji čas je, da se tudi mi zdramimo in oglasimo. Po mojem mnenju bi bilo dobro, če bi »Straži« zrasle peroti, da bi priplavala k nam in videla, kako v marsičem nazadujemo. Napredujemo samo, če se sliši, da bo kje v nedeljo ples. Tedaj se nekaterim dekletom kar nebesa odpro. Hvala Bogu, da je plesov malo, ker je tudi fantov malo, ker so šli po svetu s trebuhom za kruhom. Le en svet, draga dekleta: naročite si raje kak časopis ali knjigo in to pridno prebirajte! Norosti malo manj, pa več izobrazbe. Saj zdaj živimo v takih časih, da moramo tudi me kaj več znati ko nekoč.

Čiginjsko dekle.

Lom.

Na praznik vnebohoda dne 26. t. m. bomo igrali veseloigro »Davek na samce« in peli par narodnih pesmi. Igra bo izvalila smeha na ceste in tudi majhen izlet v našo prijazno gorsko vas bo ugodno vplival na duševno razpoloženje. Zato se le potrudite in pridite, ne bo vam žal. Začetek bo ob 3 in pol pop. v Kan. Lomu v zagriškem prostoru. Na veselo svidenje! — Ja še nekaj! Če bi kdo od smeha počil, ne sprejmermo zanj nobene odgovornosti.

Obloke.

V pondeljek 15. t. m. je pri nakladanju drvi vpičil v roko velik modras fant Angela Čuferja iz Oblok. Fant je takoj nato tekkel v Hudojužno h Mihu Zgagu, ki mu je kot bivši vojni sanitajec dal prvo pomoč ter ga prepeljal h Sv. Luciji do zdravnika. Od tam so ga takoj nato prepeljali v goriško bolnico. Fant je zdaj izven nevarnosti in želimo mu, da bi se čim poprej vrnil docela zdrav domov — čeprav smrten sovražnik modrasov!

Bovec.

Pred kratkim je bil v Bovecu pokrajinski fašistovski tajnik, inženir Cacese iz Gorice. Člane fašja je zbral na njih sedežu. Njegova izvajanja moramo v gotovem oziru pohvaliti in odobrati. 13 fašistom v Bovecu je najprej pohvalil, češ da odgovarjajo 130 možem. Izrazil je tudi upanje, da med 13 fašisti ni takih, ki imajo v žepu fašistovsko izkaznico, v drugem žepu pa drugačno. Svojim pristašem je svetoval naj pustijo odrasle Slovence pri miru, ker jih ni mogoče spreobrniti; naj poizkusijo rajše z mladino.

Kojsko.

(Pomnožitev cestarjev.) Do sedaj je en sam cestar imel v oskrbi ceste v županstvu Kojsko, ali ka-

kor en čas pišejo: Smartno = Kojsko. Tudi ko bi ne bilo avtomobilov in nalivov, bi bilo 23 km ceste za enega cestarja preveč. Zato je občinski načelnik g. Obljubek zelo primerno ukrenil, da je pomnožil število cestarjev. Sedaj so trije. Popravljati pa morajo par cestnih kosov več.

Gor. Branica.

Naše prosvetno društvo priredi na tukajšnji cerkveni shod na vnebohodu dne 26. t. m. ob 15. uri popoldne veliko prireditev, s sledečim sporedom: 1. Stelluce stellinge — deklamacija; 2. Lovčeva nevesta — deklamacija; 3. Dneva nam pripelji žar — moški zbor iz Rienenberga; 4. Vojaki na poti — moški zbor iz Rienenberga; 5. Sin — E. Gangl, drama v štirih dejanjih. 6. Veseloigra o žalostni princesi. Iz prijaznosti sodeluje tudi pevski in tamburaški zbor bratskega društva iz Rienenberga. Po veselici petje, godba, šaljiva pošta itd. Za obilno udeležbo se priporoča

odbor Prosv. društva Branica.

Biljana.

(Duo vne vaje.) Od 10. do 13. maja so bile v Biljani duhovne vaje za dekleško Marijino družbo in za dekleta sploh. Vodil jih je dr. Mirko Brumat iz Gorice. Pretresljivi govori so privabili v cerkev tudi drugo ljudstvo. V nedeljo 15. maja je bil pa zelo slovesen sprejem v Marijino družbo. Sprejetih je bilo 17, pristopilo je zopet 8 kandidatinj.

Če ne bo nikakih posebnih zaprek bo imela naša Marijina družba na vnebohodu 26. t. m. popoldne ob petih društveno prireditev z zanimivim sporedom. Glavna točka bo igra »Materina slika«. Veselica se bo vršila na prostornem dvorišču. Pridite!

Dol pri Opatjemselu.

Prav poredkoma se oglašamo v »Straži«, kakor da bi nam ne manjkalo nič. Fantje se selijo v tuje kraje s trebuhom za kruhom in sicer v daljno Ameriko grejo eden za drugim. Sedaj nas je zapustil mlad in pošten fant Ivan Ferletič in komaj poročen mlad mož Jožef Ferletič. Želimo jima vse dobro v daljni tujini. Slednji je bil tudi neumorni član prejšnjega društva, katero že davno počiva.

Pred dvema letoma pa so fantje ustanovili z velikim trudom in težavo novo Godbeno društvo »Danica« katero je prav dobro napredovalo do sedaj, sedaj pa se je ustavilo ker je eden razbil svoj klarinet. Sedaj, fantje, ko ste izključili nadlegovalca iz društva, vrzite se na delo! Torej s korajžo na delo tudi novi člani. Ne poslušajte podpihovavcev, če vas hujšajo proti društvu. Saj to je izobrazba in kultura in ne pijančevanje po gostilnah, ki samo škodijo!

Domačin.

Strmec.

Pa je le tudi nam zlezla zelena pomlad čez glavo, čeprav smo za take dolinske reči težko dostopni. V društvu se pridno vadimo za prosvetno tekmo, kakor tudi za predstavo, ki jo priredimo 22. t. m. ob štirih popoldne. Glavne točke: Krek: »Tri sestre« ter burka: »Prepirljiva soseda«. Za ta dan vljudno vabimo vse okoličane na prijeten pomladanski sprehod gor k nam.

Sveto.

V soboto dne 14. maja je umrl pri nas krojaški mojster Stantič Valentin v 73. letu starosti. Bil je le malo časa bolan. Zadnje obleko v svojem življenju je naredil svojem zetu. Zgubil je ženo že pred vojno, po vojni pa brata in dva sina. Bil je mož, da se ne dobi zlepa takih. Vjezil se in zaklel ni nikoli. Nedeljski pogreb je bil priča, kako je bil mož priljubljen. Večna luč naj mu sveti!

Idrija pri Bači.

V »Goriški Straži« je v dopisu iz naše vasi nekdo sprožil vprašanje o podučevanju naše mladine v pritrkovanju po knjigi »Slovenski pritrkovavec«. Res, zelo pametna misel: Pritrkovanje, ki ga izvajajo vneti in praktično izučeni pritrkovavci, je nekaj nadvse krasnega. Ako je procesija združena z lepim in ubranim pritrkovanjem, je slovesnost veliko večja, kakor pa ob samem zvonjenju. »Slovenski« o že po naravi pritrkovavci, pravi uvod v knjigi »Slovenski pritrkovavec«, zato se ta lepa navada ni kakor ne sme opustiti. — Pri nas so v celi vasi samo trije pritrkovavci, ki pa gredo v zvonik samo ob večjih praznikih, ker se jim ne ljubi vedno in preveč pogostokrat pritrkovati. Zato bi bilo zelo umestno, ako bi naš glavni pritrkovavec izučil par mladih fantov, ki bi se pritrkovanja gotovo poprijeli z velikim veseljem, ker je to tudi lepa zabava in obenem častno opravilo, ki povečuje cerkvene praznike in razne slovesnosti. S pomočjo knjige »Slovenski pritrkovavec«, kjer je mnogo lepih vzorcev, bi ne bilo baš težko, naučiti par fantov pritrkovanja. Potem pa naj bi se ne pritrkovalo samo ob praznikih, ampak vsako soboto in nedeljo, česar bodo gotovo vsi vaščani veseli.

Upamo, da bomo o tem v kratkem lahko kaj več poročali.

Vaščan.

Življenje Štefana Radića.

(Nadaljevanje.)

Ta zadeva je zlasti zainteresirala kneza Espera Uhtomskega, najožjega carjevega prijatelja, ki me je kmalu nato povabil k sebi. Pri njem sem našel izbrano družbo ruskih in tujih gospodarskih in finančnih strokovnjakov in politikov, katerim sem razložil svoje misli o aneksiji Bosne ter jim kratko, toda jedrnatostno raztolmačil položaj vseh slovanskih narodov v Avstro-Ogrski.

Na tem sestanku je bilo, kakor sem že rekel, več domačih ruskih in tujih politikov in finančnikov. Najprej sem jim kratko ponovil ono, kar sem govoril o aneksiji Bosne v svojem javnem predavanju. Nato sem jim razložil svoje mišljenje, da morajo biti edino Poljaki, Čehi in Jugoslovani prava vez Rusije z zapadnimi demokracijami, seveda pod pogojem, da dosežejo svobodo. Končno sem pojasnil ustanovitev »Seljačke stranke« na podlagi Hrvatske Misli iz leta 1904 z uvodnim člankom: »Proti nasilju in proti revoluciji«. Na temelju tega članka sem dokazal, da je resnična demokracija enako nasprotna nasilju od zgoraj kakor revoluciji od spodaj. Prekinil me je knez Uhtomski rekoč, da o tej stvari ni čul še nikogar tako jasno govoriti razun Leva Tolstoja in me je zaprosil, naj podrobno razložim postanek Seljačke stranke in uspehe, ki sem jih do takrat (l. 1909) dosegel.

Med drugim sem opozoril na to, da sem na svojih potih po hrvatskih pokrajinah večkrat vprašal vaške otroke, kdo je v vasi, ki ne pije pri vaškem židu, ki se ne boji občinskega predstojnika, ki se upa odgovarjati tudi župniku ter dobro gospodariti in ljubi svoje otroke.

Ko so mi otroci po kratkem razgovoru naznačili takega človeka, sem ga obiskal na njegovem domu in če sem videl, da zna mož tudi pisati, da je prijatelj šole in da je njegova skupaj z njim pri eni mizi, sem si ga zapisal ko bodočega sodelavca svoje Seljačke stranke. Takih kmetov, sodelavcev moje stranke, je danes preko stotine in nam vsem se je posrečilo pridobiti iz kmečkih vrst okrog desetstisoč somišljenikov (to je bilo

v začetku l. 1909.), ki so se združili na temelju nauka, da se ni treba bati nobenega oblastva in da ni potrebno nobene vlade rušiti z oboroženo silo. Ko bo ves narod, ali vsaj njegova ogromna večina, organizirana na tej podlagi, potem ni vlade, ki bi se mogla dalje časa zoperstavljati volji tega naroda.

Pri teh besedah me prekinе neki bankir rekoč: »Na ta način ne boste ničesar dosegli niti v petdesetih letih.«

Toda knez Uhtomski me je zaprosil, naj mu po možnosti vse napišem, in sicer svoje nazore o kmečki demokraciji ter o aneksiji Bosne in končno svoje mnenje o položaju in stanju vseh neruskih Slovanov. On bo vse predložil carju in zunanjemu ministru ter priobčil nekatero odlomke v svojem dnevniku »Petrogradske Vjedomosti«. Obenem mi je sporočil, da je v tem listu napisal profesor Sirotinjin obširno razpravo o mojem delu »Moderna kolonizacija i Slaveni«. Tudi mi je povedal, da se je ta profesor odločil priobčiti iz tega dela in iz moje knjige: »Savremena Evropa« (Sodobna Evropa) nekatera celotna poglavja, kajti kaj sličnega nima celokupna ruska književnost. Drugi dan me je povabil k sebi znani ruski publicist Stalovič, ki je tudi bil na kongresu v Pragi in me je tudi povabil v Petrograd, a je živel zunaj na deželi na svojem posestvu. On je smatral Uhtomskega ne samo za umerjenega politika, temveč za zastarelega nazadnjaka, vendar je bil vesel, da je Uhtomski obljubil predložiti moje poročilo carju in me je spodbujal, naj ga napišem čim bolj vem in znam.

Pozdravi delavcev.

Semogo, prov. Sondrio.

Najtoplejše pozdrave pošiljamo slovenski delavci zaposleni pri predorih za električne naprave v Severni Italiji. Tebi, »Goriška Straža«, ki nam redno prinašaš novice iz naše domačije, staršem, bratom, sestram in vsem prijateljem. Posebno našim dekletom, ki so čisto pozabile na nas. Delamo v predorokopih, delo je težko, zaslužek pa ni slab. Kdor pazi, lahko tudi kaj prihrani. — Mrak Franc, Makuc Franc, Jan Alojzij, Poljanc Tomaž, Brezavšček Matija in Škvarča Matevž, vsi iz Gorenje Tribuše.

Pozdravi fantov-vojakov.

Slovenski fantje letnika 1907., ki služijo pri tretjem topniškem polku v Bolonji pošiljajo iskrene pozdrave svojim staršem, bratom, sestram in posebno našim dekletom, ki so tako hitro pozabile na nas. Pozdrave tudi »Goriški Straži«, ker nam prinaša zmeraj novic iz rojstnih krajev. — Florjan Vogrič pri Otaležu; Tušar Stanislav iz Idrije; Grum Janko iz Idrije; Plesničar Zorislav iz Selovika; Cimprič Ivan iz Volč; Albreht Selovin iz Razdrtega; Berlot Anton iz Vogerskega; Mikluš Rafael iz Volčjedrage; Školc Alojzij iz Močkorke; Školc Jožef iz Renč. Vsi letnika 1907.

Krpan Stanislav iz Renč; Rus Jožef iz Šempasa; Stres Alojzij iz Kobarida; Klanjšček Jožef iz Steverjana. Vsi letnika 1906.

Darovi.

Za Slovensko sirotišče: Kmečkodelavska zadruga v Dobravljah 10 L, Preplačila gospoda Luke 26 L, N. N. 5 L. — Srčna hvala!

BOTRI! POZOR!

Raznovrstna darila za birmo po najnižjih cenah, dobite pri domačini ALBERTU MARCU, urarju in zlatarju v Ajdovščini št. 17. Prihranite na času! Prihranite na denarju!

ZAHVALA.

Povodom bridke izgube ljubljene očeta, tasta in deda gosp.

Jakoba Čuka,

posetnika v Črnomvrhu,

katerega je Bog po dolgi bolezn poklical k sebi dne 12. maja 1927, se tem potom najsrčneje zahvaljujemo vsem, ki so nam stali v dnevih žalosti ob strani; predvsem hvala tukajšnjemu č. g. župnemu upravitelju za tolažbo sv. vere, č. g. župniku iz Godoviča, domačemu gasilnemu društvu za častno spremstvo, pevskeemu zboru pod vodstvom g. nadučitelja Tratnika za ganljive žalostinke ter vsem sorodnikom prijateljem in znancem rajnika in vsem, ki so na katerikoli način izkazali čast pokojniku na njegovi zadnji poti.

Črnomrhu, dne 16. maja 1927.

Žalujoči ostali.

Vozni red vlakov in korijer.

Odhod iz Gorice.

Iz Gorice proti Trstu (sev. kol.) 5.—; 9.51; 13.19; 18.48; 21.52.

Iz Gorice proti Trstu (juž. kol.) 6.—; 7.27; 10.20; 13.09; 15.58; 19.—; 21.23.

Iz Gorice proti Podbrdu (sev. kol.): 8.—; 8.56; 13.59; 17.—; 19.46.

Iz Gorice proti Vidmu (juž. kol.): 7.20; (5.58 iz drž. kol.) 8.14; 9.41; 14.35; 16.49; 19.08; 21.09.

Iz Gorice proti Ajdovščini (juž. kol.): 7.55; 13.30; 19.35.

* * *

Prihod v Gorico

Iz Trsta v Gorico (sev. kol.); 7.50; 8.48; 13.51; 19.38; 20.45.

Iz Trsta v Gorico (juž. kol.) 7.16; 5.24; 8.10; 9.34; 14.25; 16.43; 18.58; 20.59.

Iz Vidma v Gorico (juž. kol.) 5.55; 7.22; 10.15; 12.59; 15.50; 18.35; 18.56; 21.16.

Iz Podbrda (sev. kol.): 7.24; 9.44; 13.11; 18.38; 20.44.

Iz Ajdovščine (juž. kol.): 5.41; 12.46; 18.36.

* * *

Odhod korijer.

Iz Gorice v Postojno: 6.10.

Iz Gorice v Idrijo: 13.15.

Iz Gorice v Vipavo: 16.—.

Iz Gorice v Gradež: 12.30; 14.30.

Iz Gorice v Miren: 12.35; 16.30; 18.30.

Iz Gorice v Komen: 16.30.

Iz Gorice v Dobrovo: 13.

Iz Gorice v Gradež (od 29. maja do 15. sept.): 7.—.

Iz Gorice v Čepovan: 7; 14.

Prihod korijer v Gorico

Iz Postojne: 19. Iz Vipave: 8.50. Iz Idrije: 8.25.

Iz Gradeža: 8.35; 8.40 (od 29. maja do 15. septembra ob 20.).

Iz Mirna: 7.40; 8.45; 14.45.

Iz Komna: 8.45.

Iz Dobrovega: 7.45. Iz Čepovana: 8.30; 20.

Iščem službo kot organist in pevovalja na deželi. Naslov pri upravnistvu.

Velika izbira prenosljivih gramofonov, plošč, igel itd. — Velika zaloga fotografskih šip in papirja za fotografe; fotografski aparati itd. Tvrška E. Vokulat & Co. Gorica, Corso Vitt. Em. III. št. 7. — Tel. 3—47.

Lesni trgovci! — Prodam smrekov gozd ali pa tudi sam les za približno 400 kubičnih metrov. Naslov pove uprava »Goriške Straže«.

Lloyd Sabauda.

Prihodnje voznje:

v Severno Ameriko:

»Conte Rosso« 27. 5. 1927.

»Conte Biancamano« 14. 6. 1927.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Tomaso di Savoia« 10. 6. 1927.

»Conte Verde« 23. 6. 1927.

»Principessa Maria« 30. 6. 1927.

Iz Genove v Buenos Ayres v 13½ dneh.

v Avstralijo:

»Regina d'Italia« 21. 6. 1927.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke za stopnik

F. Rosich, Gorica,
Via Contavalle št. 4.

Zdravnik kirurg

dr. G. Müller

je odprl svoj ambulatorji
v ulici Garibaldi

(prej Teatro) št. 12 I nadstr.
sprejema od 11-12 in 5-6 ure.

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellonovich, lastnik F. Bollaffio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carducci 9 pri Fiegel.

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELJE

ROBERT BERKA

Gorica, sedaj Corso Verdi 36.

Laboratorij otvoren že leta 1918. Sprejema od 9. do 12. in od 2. do 6., ob nedeljah in praznikih od 9.—12.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50

Brzojavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica

Din. 50,000.000

Centrala LJUBLJANA

Rezerve

Din. 10,000.000

Podružnice in agencije: Brežice, Celje, Črnomelj, Gorica, Kranj, Logatec, Maribor, Metković, Novi Sad, Novomesto, Ptuj, Prevalje, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Trst. Sezonska ekspozitura: Rogaska Slatina.

Vloge na knjižice po 4%.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškodnine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzni in ostali bančni posli.